

Roșu

Grigore Vieru

Irinei Petraș
Și lui Petru Poantă
Până și fața de pernă
Era de aceeași culoare:
Roșie.
Un năruitor coșmar
Îmi chinuia sufletul
Și eu nu știam,
Nu știam dincotro vine.
Până și giulgiul sicriului
Era de aceeași culoare.
Duhuri rele munceau mortul
Și el nu știa,
Nu știa dincotro vin.
Roșie era broboada măicuței, Doamne,
Sângeroasă culoare!

* * *

Lui Răzvan Theodorescu
Vin alți musafiri.
Nu altă ploaie. Nu alte
Cântece. Nu altă
Icoană, care să înțeleagă
Rugăciunile noastre.
Număr câți brazi au rămas.
Au rămas atâți
Câți au fost retezați.
Și năvălește frigul
Pe unde fuseseră verzi.
Dar a rămas pâinea.
Ies din cuptorul fierbinte
Rumenitele pâini. Stăm
Gură în gură cu ele.
Spunem: „Vom face o țară
Frumoasă ca pâinea!”
„Veți cădea!” ni se spune.
De unde să cazî?!
Cine doarme pe pământ
N-are frică să cază
Când se întoarce -
Așa se spune.